

Den 14. november 2000 afgav jeg en endelig rapport om min inspektion den 21. august 2000 af detentionen i Rønne. I rapporten bad jeg Politimesteren på Bornholm og Justitsministeriet om udtalelser mv. om nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter en udtalelse af 5. januar 2001 fra Politimesteren på Bornholm der henviste til bl.a. en notits af 3. januar 2001 fra en politiinspektør, og en udtalelse af 7. februar 2001 fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 2. Rapportgennemgang

Jeg anmodede politimesteren om en udtalelse om hvorfor den pågældende i sagen AP.nr. 263 blev anbragt i venterum og ikke i detentionsrum.

Politimesteren har bl.a. oplyst at den pågældende blev anholdt sammen med en anden og sigtet for tyveri fra villa og bil samt spirituskørsel og kørsel uden kørekort. Af hensyn til efterforskningen blev de to anholdte placeret hver for sig – den ene i detentionen i kælderen og den anden i venterum i stueetagen – således at de ikke kunne tale eller råbe sammen.

Jeg forstår at den pågældende der (ligesom den anden anholdte - AP.nr. 264) ifølge anholdelsesprotokollen var påvirket i middel grad, opfyldte betingelserne for detentionsanbringelse, men blev anbragt i venterum for at være adskilt fra den anden anholdte der blev anbragt i detentionen. Jeg forstår det med andre ord sådan at der er tale om detentionsanbringelse i venterummet – og ikke at der i det andet tilfælde (AP.nr. 264) er tale om venterumsanbringelse i detentionen. I døgnrapporten som politimesteren har vedlagt, er det blot anført at den anholdte i sagen AP.nr. 263 blev venterumsanbragt, mens det om den anholdte i sagen AP.nr. 264 er anført at der var tale om en beruser der blev detentionsanbragt. I begge tilfælde er det som nævnt angivet at den pågældende var påvir-

ket i middel grad. Begge de anholdte blev tilset af læge, og der er i begge tilfælde notater om tilsyn (i henhold til kundgørelsen om detentionsanbringelse).

Jeg beder politimesteren om at oplyse om denne forståelse er korrekt. I bekræftende fald anmoder jeg politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om anvendelsen af venterum til detentionsanbringelse.

Ad punkt 2.2.

Jeg bad politimesteren oplyse hvorfor det i et konkret tilfælde (AP.nr. 286) ikke var muligt at fremskaffe læge. Jeg bemærkede i den forbindelse at jeg umiddelbart gik ud fra at det skyldtes tidligere omtalte problemer (jf. brev af 25. januar 2000 fra politimesteren til Justitsministeriet) med at få fat i læger om natten. Hvis der som jeg antog, var sket lægetilkald, bad jeg om oplysning om hvorfor lægetilsyn "heller ikke" skønnedes nødvendigt efter at det viste sig umuligt at fremskaffe en læge.

Politimesteren har henvist til sit brev af 25. januar 2000 til Justitsministeriet. Han har videre oplyst at de vagthavende har forsøgt at efterleve bestemmelserne i såvel kundgørelsen som politimestermeddelelsen, men uden resultat. Politimesteren har i den forbindelse også henvist til og vedlagt kopi af døgnrapporten hvoraf det fremgår at det ikke var muligt at skaffe læge til den pågældende. Med sit særdeles gode kendskab til den anholdte fandt vagthavende det herefter ubetænkeligt at undlade lægetilsyn, jf. kundgørelsens § 9. Påtegningen "men heller ikke skønnet nødvendigt i øvrigt" er (således) begrundet i at den anholdte er en gammel kending af politiet. Politimesteren finder ikke at den vagthavende i det konkrete tilfælde ikke har levet op til bestemmelserne om lægetilsyn.

Jeg tager til efterretning at det var på grund af de generelle problemer med at skaffe læge i aften- og nattetimerne at det ikke var muligt at fremskaffe læge i det konkrete tilfælde.

Jeg forstår endvidere at vagthavende herefter har vurderet om den pågældende skulle indbringes til skadestuen, men – på grund af sit særdeles gode kendskab til vedkommende – ikke har fundet grundlag herfor.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Frederikssund har jeg udtalt at jeg gik ud fra at der foranstaltes lægeundersøgelse på skadestue såfremt dette er mest hensigtsmæssigt, f.eks. fordi det er vanskeligt eller umuligt at skaffe læge inden for rimelig tid. Formålet med lægetilsyn er som angivet s. 13-14 i min endelige rapport at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse.

Det er således min opfattelse at der i alle tilfælde hvor lægetilsyn er skønnet nødvendigt, men hvor lægen ikke kan komme inden for rimelig tid, må foranstaltes lægeundersøgelse på skadestuen med henblik på opfyldelse af formålet med lægetilsyn snarest muligt.

Jeg går på denne baggrund ud fra at politiet på Bornholm fremover foranstalter lægeundersøgelse på skadestue i alle tilfælde hvor lægen ikke kan komme, eller ikke kan komme inden for rimelig tid.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende det manglende lægetilsyn i det konkrete tilfælde, men jeg henviser til min anmodning nedenfor til politimesteren om udtalelser med hensyn hospitalsindlæggelse i tilfælde (som det foreliggende) hvor der er tale om anholdte der er påvirket i svær grad.

Jeg anmodede endvidere politimesteren om en udtalelse om hvorvidt der i fem tilfælde (AP.nr. 258, 261, 272, 275 og 286) var forholdt i overensstemmelse med pkt. 2.2. i politimestermeddelelsen (hvorefter der i tilfælde hvor den pågældende er påvirket i svær grad, dvs. alkometerudvisning på 2,5 promille eller derover, bør anmodes om ”hospitalsopbevaring”).

Om sagerne med AP.nr. 258, 261 og 286 har politimesteren oplyst at det fremgår af døgnrapporten som politimesteren samtidig har vedlagt, at det ikke var muligt

at fremskaffe læge. (For så vidt angår det sidstnævnte tilfælde fremgår dette tillige af anholdelsesrapporten, jf. ovenfor.) Den anholdte i sagen AP.nr. 258 havde dog forinden været hos vagtlægen der havde syet en revne i den anholdtes finger. Når det ikke er muligt at få en læge til at komme, er det op til vagthavende at vurdere om der skal ske overførsel til skadestue/sygehus. Politimesteren har i den forbindelse bemærket at de vagthavende besidder en stor erfaring med hensyn til bedømmelsen af anholdtes spirituspåvirkethed. I de tre konkrete tilfælde har vagthavende således ikke bedømt graden af spirituspåvirkethed som så svær at det har givet anledning til anmodning om hospitalsindlæggelse. I denne vurdering er det også indgået at der i alle tre tilfælde har været tale om kendte gengangere.

Om sagerne med AP.nr. 272 og 275 har politimesteren henvist til at der i begge tilfælde var lægetilsyn. I det sidstnævnte tilfælde skønnede den vagthavende den anholdtes spirituspåvirkethed til at være middel til svær grad (der er sat kryds i begge rubrikker), og det fremgår af døgnrapporten som politimesteren samtidig har vedlagt, at lægen fandt den pågældende ”velanbragt”.

Jeg forstår politimestermeddelelsen (der ”bør” anmodes om hospitalsopbevaring) således at der i tilfælde hvor den tilbageholdte er påvirket i svær grad (2,5 promille eller derover) som altovervejende hovedregel skal ske hospitalsindlæggelse i stedet for detentionsanbringelse. Ud fra det ovenfor oplyste om at der foretages en vurdering af spørgsmålet om hospitalsindlæggelse hvis det ikke er muligt at fremskaffe læge, må jeg imidlertid forstå at det efter praksis er hovedreglen at der også i disse tilfælde sker detentionsanbringelse med tilkald af læge (som herefter vurderer om den tilbageholdte skal forblive i detentionen eller overføres til hospitalet). Der ses således ikke umiddelbart at være overensstemmelse mellem det i politimestermeddelelsen anførte og den praksis der følges.

Jeg beder om politimesterens bemærkninger hertil.

Idet jeg går ud fra at lægetilsyn skønnes nødvendigt i alle tilfælde hvor den tilbageholdte er påvirket i svær grad, henviser jeg i øvrigt til det ovenfor anførte hvorefter der efter min opfattelse i alle tilfælde hvor lægetilsyn er skønnet nødvendigt, må foranstaltes undersøgelse på skadestue når det viser sig umuligt at fremskaffe en læge til tilsyn i detentionen (inden for rimelig tid).

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om anmodning om hospitalsopbevaring i de foreliggende tilfælde ud over at bemærke at jeg har noteret mig at det altid overvejes at indbringe den tilbageholdte til hospitalet hvis det viser sig umuligt at fremskaffe læge, og at det også er overvejet i de tre førstnævnte konkrete tilfælde. Jeg har endvidere noteret mig det oplyste om at lægen fandt den pågældende i sagen AP.nr. 275 velanbragt. Selv om lægen (den samme) i det andet tilfælde ikke har anført noget tilsvarende, fremgår det indirekte at han tillige fandt anbringelse i detentionen i orden i dette tilfælde.

Jeg bad videre politimesteren om at oplyse hvornår lægetilsyn fandt sted i et konkret tilfælde (AP.nr. 292).

Politimesteren har oplyst at den pågældende der blev indbragt til politistationen kl. 03.12, blev lægeundersøgt kl. 03.40. Det fremgår af lægeregningen i sagen som politimesteren samtidig har vedlagt.

Jeg tager denne oplysning til efterretning.

Endvidere bad jeg om oplysning om hvornår der skete lægetilkald i fire andre tilfælde (AP.nr. 263, 264, 290 og 301), og om der i nogen af tilfældene havde været rykket for tilsynet.

Politimesteren har kun oplyst (kunnet oplyse) tidspunktet for lægetilkald i det ene tilfælde (AP.nr. 290, jf. nedenfor), men politimesteren har generelt anført at det er normal procedure at vagthavende umiddelbart efter fremstillingen forsøger at tilkalde læge – dvs. en praktiserende læge.

Politimesteren har endvidere generelt (i forbindelse med omtalen af sagen med AP.nr. 301) oplyst at der på grund af lægesituationen normalt ikke vil blive rykket for lægetilsyn idet lægen i forbindelse med den telefoniske tilkaldelse har orienteret vagthavende om hvornår han forventer at komme. Hvis tilkald sker i dagtimerne, vil lægen ofte være optaget af konsultationer som han ikke umiddelbart kan frigøre sig fra. Hvis den vagthavende skønner at den pågældende umiddelbart har behov for lægeundersøgelse, må der træffes foranstaltninger med henblik på at overføre vedkommende til undersøgelse på skadestue.

Jeg har noteret mig det oplyste om den fremgangsmåde der følges. Bortset fra at jeg går ud fra at der rykkes for tilsynet hvis lægen ikke kommer inden for rimelig kort tid efter det tidspunkt han har angivet, giver det oplyste mig ikke anledning til bemærkninger.

Politimesteren har om de to første tilfælde (AP.nr. 263 og 264) hvor lægetilsyn fandt sted 55 minutter efter indbringelsen og fremstillingen for vagthavende, bemærket at der, henset til at der var tale om en lørdag og til de generelle problemer med at skaffe læge på Bornholm til detentionstilsyn, efter hans opfattelse ikke er forløbet uforholdsmæssig lang tid mellem indbringelse og lægeundersøgelse.

Jeg har noteret mig at det ikke er muligt at oplyse tidspunktet for lægetilkald i disse sager, men jeg går ud fra at det – i overensstemmelse med sædvanlig procedure – er sket umiddelbart efter indbringelsen og fremstillingen for vagthavende, dvs. at lægetilsyn har fundet sted ca. 50 minutter efter tilkaldet. Der er ikke oplyst noget om hvorvidt der er rykket for tilsynet, men på baggrund af det oplyste om at det normalt ikke sker, går jeg ud fra at det (heller) ikke er sket i disse tilfælde. Det fremgår ikke hvilke oplysninger lægen gav ved tilkaldet om det forventede tidspunkt for tilsyn i de to sager.

Da formålet med bestemmelserne om lægetilsyn som tidligere nævnt, er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen,

eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, forudsætter det at tilkald af læge og undersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt.

Da der i de konkrete tilfælde ikke er gået over en time, og henset til de generelle problemer med lægetilsyn på Bornholm (som jeg må forstå ikke kun drejer sig om aften- og nattetimer, men tillige om lørdage), foretager jeg mig ikke mere vedrørende disse to sager.

For så vidt angår det sidstnævnte tilfælde (AP.nr. 301) hvor lægetilsyn fandt sted 1 time og 50 minutter efter fremstillingen for vagthavende, har politimesteren anført at det ikke kan oplyses hvornår politiet fik kontakt til læge, eller om der har været rykket, men det er ikke normal procedure at rykke når den anholdte er så velkendt af politiet som det er tilfældet i den konkrete sag. Politimesteren har anført at 1 time og 50 minutter er ”lang tid”, men har samtidig henvist til at der er tale om en person der var velkendt af såvel politiet som lægen (jf. dennes påtegning), og at der var tale om en lørdag, hvor det kan være vanskeligt at få fat i en læge.

Jeg går ligesom for sagerne AP.nr. 263 og 264's vedkommende, ud fra at lægetilkald i denne sag er sket umiddelbart efter fremstillingen for vagthavende, og at der ikke har været rykket for tilsynet.

Lægetilsyn 1 time og 50 minutter efter tilkaldet (fremstillingen) er efter min opfattelse (som det fremgår ovenfor) ikke i overensstemmelse med kundgørelsen. Dette må efter min opfattelse normalt også gælde selv om der er tale om en person der er (meget) velkendt af politiet og lægen. Efter omstændighederne foretager jeg mig dog på baggrund af det oplyste om politiets og lægens kendskab til den tilbageholdte ikke mere vedrørende det sene lægetilkald i denne sag.

Om det sidste tilfælde (AP.nr. 301) har politimesteren oplyst at vagthavende ved besigtigelsen ikke skønnede at der var behov for lægetilsyn, men ved tilsyn kl. 21.10 på overvågningssystemet og ca. et minut efter ved personligt tilsyn i detentionen konstaterede vagthavende at den pågældende virkede mere påvirket (idet han blev meget urolig og opfarende). Vagthavende besluttede derfor at der skulle ske lægetilsyn. Læge blev tilkaldt kl. ca. 21.15, og lægetilsyn fandt sted kl. 21.35. Lægen havde ingen bemærkninger udover at den anholdte var beruset. Politimesteren har vedlagt en notits fra den pågældende vagthavende herom.

Jeg tager det oplyste til efterretning. Da lægetilsyn efter det nu oplyste fandt sted ca. 20 minutter efter tilkaldet, har jeg ingen bemærkninger til tidspunktet for lægetilsyn i denne sag.

Jeg bad endvidere Justitsministeriet om at underrette mig om resultatet af ministeriets henvendelse til Sundhedsministeriet og drøftelserne i Alkoholpolitisk Kontaktudvalg (vedrørende de problemer der er i en række politikredse med at få foretaget lægetilsyn med detentionsanbragte).

Justitsministeriet har oplyst at ministeriet ikke ses at have modtaget svar fra Sundhedsministeriet. Justitsministeriet har i brev af 26. januar 2001 erindret Sundhedsministeriet om sagen. Justitsministeriet har ikke oplyst noget om drøftelser i Alkoholpolitisk Kontaktudvalg.

Jeg har noteret mig det oplyste og beder fortsat om at blive underrettet om resultatet af henvendelsen til Sundhedsministeriet og drøftelserne i Alkoholpolitisk Kontaktudvalg.

Jeg bad endelig under dette punkt politimesteren om en udtalelse vedrørende spørgsmålet om hvorvidt vagtlægerne inddrages i tilsynet med de detentionsanbragte, og om den aftale som politimesteren har indgået, sikrer at detentionstilsyn sker "snarest muligt".

Politimesteren har oplyst følgende:

”... Vedr. de verserende problemer på Bornholm med hensyn til lægeassistance skal jeg i relation til de stillede spørgsmål oplyse, at den nuværende ordning senest er forsøgt udvidet til andre praktiserende læger i forbindelse med et møde den 18. sep. 2000 hos embedslægen på Bornholm i henhold til Indenrigsmin.s bkg. nr. 474 af 19/9-74, § 19, stk. 1. I mødet deltog også formanden for den lokale lægeforening, overlæge Chr. Halse. På mødet blev drøftet mulighederne for at inddrage lægerne på sygehuset i ordningen, og overlæge Halse havde i den anledning haft kontakt til den lokale repræsentant for 'Foreningen af yngre Læger'. Overlæge Halse meddelte siden – den 17. okt. 2000 – at der muligvis var 2 læger, der var interesseret. Den ene af de to er siden gået ind i ordningen, der p.t. således består af 3 læger – 2 praktiserende og 1 sygehuslæge. Brugen af vagtlæger anvendes normalt ikke. I perioden kl. 16-22 indgår der 2 læger i vagtordningen, således den ene kører ude på øen, og den anden passer vagtkonsultationen. I perioden kl. 22-06 er antallet reduceret til en vagtlæge, som forbliver på vagtkonsultationen. Såfremt aftalelægerne har lægevagten, kan de undtagelsesvis benyttes efter nærmere aftale. Der er ikke nedfældet nogen skriftlig aftale om 'snavest muligt', men det er helt klart underforstået, at det er kravet til lægerne.”

Jeg tager det oplyste til efterretning og lægger til grund at der med den indgåede (nu udvidede) aftale normalt sker lægetilsyn snavest muligt. Idet jeg forstår det anførte om at vagtlægerne "normalt" ikke anvendes, sådan at der sker tilkald af vagtlæge hvis det ikke er muligt at få en af aftalelægerne til at gennemføre tilsyn inden for rimelig tid i konkrete tilfælde, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Det tilføjes at jeg har modtaget en kopi af Rigspolitichefens udkast til en ny kundgørelse. Det fremgår heraf at lægetilsyn fremover vil blive obligatorisk ved alle detentionsanbringelser (udkastets § 12). Lægeundersøgelse skal foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt (udkastets § 14). Udsendelse af kundgørelsen afventer drøftelser med de lægelige myndigheder om tilrettelæggelsen af detentionstilsyn, og jeg har (i forbindelse med min inspektion af detentionen i Roskilde) anmodet Justitsministeriet om at underrette mig om resultatet af disse drøftelser.

Ad punkt 2.3.

Jeg anmodede politimesteren om en udtalelse om undladelsen af at indhente oplysninger i kriminalregistret i et enkelt tilfælde (AP.nr. 292).

Politimesteren har henvist til en vedlagt notits af 3. december 2000 fra den vagthavende vicepolitikommissær. Heri er det oplyst at anholdelsen af den pågældende blev foretaget af to kollegaer der var på sommerassistance på øen i en kortere periode. Ved indbringelsen af den anholdte var der ikke sket forespørgsel i kriminalregistret, hvorfor de satte kryds ud for nej i rubrikken om forespørgsel i kriminalregistret. Da det er en selvfølge at der spørges på alle i kriminalregistret, skulle rubrikken først have været udfyldt efterfølgende. Der er sket forespørgsel i kriminalregistret i det konkrete tilfælde, men det skete først efter anbringelsen og udfærdigelsen af sedlen, og anholdelsesrapporten er ikke rettet herefter.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad punkt 2.4.

I anledning af mine bemærkninger s. 18 i rapporten om at jeg gik ud fra at politimesteren overvejede at indskærpe notatpligten i politimestermeddelelsen med hensyn til hvem der har foretaget visitation, har politimesteren oplyst at denne notatpligt vil blive indskærpet.

Jeg har noteret mig denne oplysning og går ud fra at indskærpelsen nu er sket.

Jeg bad politimesteren om at oplyse om der altid sker en egentlig visitation forud for indsættelse i detentionen.

Politimesteren har anført følgende:

”Med henvisning til Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 55, § 13, samt lokal PM-meddelelse, pkt. 3.2, skal der altid ske visitation forud for indsættelse i detentionen med henblik på at fratage den pgl. alle genstande, der kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting.”

Politimesteren har således ikke direkte svaret på om der i alle tilfælde sker en egentlig visitation – i form af en kropsnær beføling af den indre beklædning efter at overtøj mv. er frataget den tilbageholdte – eller om der er tilfælde hvor der alene sker en overfladisk visitation af den ydre beklædning. Jeg forstår imidlertid politimesterens henvisning til at visitationen sker for at fratage den tilbageholdte alle genstande der kan benyttes til at volde skade, sådan at der (normalt) i alle tilfælde sker en sådan egentlig visitation.

På denne baggrund, og da bestemmelserne om visitation er revideret i udkastet til den nye kundgørelse om detentionsanbringelse således at der fremover ikke i alle tilfælde er pligt til at foretage en egentlig visitation, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål i relation til min inspektion af detentionen i Rønne.

Hvis der i to konkrete tilfælde hvor der var tale om detentionsanbringelse af kvinder (AP.nr. 289 og AP.nr. 292), var sket en egentlig visitation, bad jeg endvidere for så vidt angår det ene tilfælde om muligt politimesteren om at oplyse om denne del af visitationen blev foretaget af en kvinde. For så vidt angik det andet tilfælde bad jeg om at få oplyst kønnet på de to polititjenestemænd, og hvem af dem der forestod denne del af visitationen.

Politimesteren har om AP.nr. 289 – hvor initialerne på de polititjenestemænd der forestod visitationen er anført på anholdelsesrapporten – henvist til en vedlagt oplysningsrapport af 5. december 2000 fra den vagthavende vicepolitikommissær. Det er heri oplyst at de pågældende polititjenestemænd begge er mænd. Da kvinden kun var iført stramtsiddende sommertøj (t-shirt og bukser) som ikke kunne have ekstralommer eller gemmesteder, var det vagthavendes klare skøn at tøjet ikke kunne skjule genstande som kunne benyttes til at volde skade med. Vagtha-

vende fandt det derfor ikke betænkeligt at den endelige visitation alene bestod af en besigtigelse (og ikke en beføling) af den pågældendes beklædning.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende visitationen i denne sag.

Med hensyn til AP.nr. 292 – hvor det ikke fremgik om der var sket visitation, men hvor jeg lagde til grund at det var sket – har politimesteren henvist til en notits af 3. december 2000 fra den vagthavende vicepolitikommissær. Det fremgår heraf at den pågældende blev anholdt af to mandlige politiassistenter (der var på sommerassistance på Bornholm i en kortere periode, jf. omtalen af sagen ovenfor). Det er endvidere anført at den tilbageholdte kvinde ikke blev visiteret.

Vagthavende har i denne forbindelse generelt oplyst at tilbageholdte kvinder (der skal anbringes i enten venterum eller detentionsrum) visiteres af en kvindelig politiassistent hvis der er en sådan på tjeneste. Er det ikke tilfældet, bliver den pågældende anholdt bedt om at aftage sit overtøj som herefter visiteres. Den anholdte bliver endvidere bedt om selv at klappe på bukse- og skjortelommer. Hvis vagthavende skønner at der er noget i lommerne, bliver vedkommende bedt om at tage det op. Hun bliver også bedt om at vise bukselinningen og smøge buksebenene op så man kan se om der er stukket effekter ned de pågældende steder.

Vagthavende har videre oplyst at der i hvert enkelt tilfælde sker en vurdering af den pågældende. Er der tale om en tidligere kendt kriminel, eller er der mistanke om at den pågældende gemmer narko, våben eller tyvekoster på sin krop, indkaldes der en kvinde til at forestå visitationen.

Hvis der – som det var tilfældet i den foreliggende sag – er tale om en kvinde (mor) der i en samværsretssag rager uklar med sin eksmand, benyttes førstnævnte fremgangsmåde.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig (heller) ikke mere vedrørende spørgsmålet om visitation i denne sag.

Jeg henstillede endelig under dette punkt til politimesteren at overveje i politimestermeddelelsen at fastsætte at det udtrykkeligt skal anføres i anholdelsesrapporten hvis den anholdte ikke ved løsladelsen ønsker at kvittere for udlevering af penge mv. Jeg bad om underretning om hvad der skete i den anledning.

Politimesteren har oplyst at der snarest vil blive taget skridt til en sådan ændring af politimestermeddelelsen.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad punkt 2.5.

Jeg bad om politimesterens bemærkninger til det forhold at en anbringelse den 9. juni 2000 havde et nummer i anholdelsesrapporten (AP.nr. 260) der var højere end to anbringelser der fandt sted dagen efter.

Politimesteren har anført følgende:

”Der henvises til vedlagte kopi af døgnrapport, hvoraf det fremgår, at der er tale om et psykiatrisk tilfælde, hvor der sker en fremstilling for vagtlæge og efterfølgende overførsel til den lokale psykiatriske afdeling, der imidlertid ikke finder grundlag for en tvangsindlæggelse. Den pågældende bliver herefter af politiet transporteret til sin bopæl.”

Det politimesteren har anført, besvarer ikke mit spørgsmål om hvorfor anholdelsesnummeret i denne sag er højere end i to tilfælde af detentionsanbringelse den følgende dag. (Det fremgår heller ikke af døgnrapporten som politimesteren har vedlagt). Det er også heri angivet at den pågældende blev detentionsanbragt uden

lægetilsyn, og det er i den forbindelse er angivet at han var tilset af vagtlæge på centralsygehuset).

Jeg skal derfor på ny anmode om politimesterens bemærkninger til det forhold at anholdelsesnummeret i denne sag er højere end to anbringelser der skete dagen efter.

I anledning af mine bemærkninger s. 25 i rapporten om tidspunktet for første tilsyn efter indsættelsen i detentionen har politimesteren oplyst at han vil overveje at ændre blanketten så det fremgår hvornår den pågældende er indsat i detentionen.

Jeg har noteret mig det oplyste. Jeg bemærker at der i den eksisterende blanket er en rubrik til angivelse af tidspunktet (klokkeslættet) for indsættelsen i detentionen, og at der derfor alene er behov for en indskærpelse af pligten til at gøre notat herom (hvilket jeg går ud fra at politimesteren vil overveje).

Jeg anmodede om oplysning om hvorfor der ikke i forbindelse med tilsyn kl. 06.00 med de detentionsanbragte i to tilfælde samtidig skete tilsyn med to andre der også var detentionsanbragte på dette tidspunkt. Jeg anmodede endvidere om oplysning om hvorfor der ikke i forbindelse med tilsyn kl. 06.39 i tre tilfælde samtidig skete tilsyn med en anden der også var detentionsanbragt på dette tidspunkt.

Politimesteren har oplyst at det er fast rutine at alle detentionsanbragte tilses når en polititjenestemand foretager personligt tilsyn. Det må derfor bero på en forglemmelse – på grund af anden travlhed – at ikke alle blanketterne er blevet påført notat om tilsyn.

Jeg tager til efterretning at der må være tale om manglende notat om tilsyn – og ikke manglende tilsyn – i de pågældende tilfælde. Det er beklageligt at der ikke er gjort notat om foretagne tilsyn i overensstemmelse med kravet herom i kundgørelsens § 17, stk. 4.

Jeg bad endvidere om oplysning om hvorfor der ved tilsyn den 10. juni 2000, kl. 20.15, i et tilfælde (AP.nr. 263) ikke samtidig blev foretaget tilsyn med en anden der også var anbragt i detentionen (AP.nr. 264).

Politimesteren har henvist til at der som tidligere oplyst (jf. ovenfor under pkt. 2.), er tale om to anholdte i samme sag som af hensyn til efterforskningen blev anbragt hver sit sted – henholdsvis i venterum i stueetagen (AP.nr. 263) og i detentionsrum i kælderen (AP.nr. 264).

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg anmodede tilsvarende om oplysning om hvorfor der den 11. juni 2000, kl. 04.35, ikke var tilsyn med begge de to der var detentionsanbragt på dette tidspunkt.

Politimesteren har oplyst at han ikke umiddelbart kan svare på spørgsmålet, men at der formentlig er tale om en forglemmelse med hensyn til afkrydsning af rubrikken i det ene tilfælde. Politimesteren har spurgt den hvis initialer står anført i forbindelse med tilsynet kl. 04.35 i den ene sag. Han har ikke kunnet huske det aktuelle tilsyn, men har oplyst at han altid checker alle de detentionsanbragte når han er på detentionsgangen.

Jeg tager til efterretning at der formentlig er tale om en forglemmelse med hensyn til notat om tilsyn – og at den anden detentionsanbragte således må anses for tilset på samme tidspunkt.

I anledning af mine bemærkninger på s. 28 i rapporten om manglende tilsyn med 30 minutters interval har politimesteren oplyst at det på grund af andre presserende politiopgaver og sammenholdt med de ressourcer der er til stede, ofte kan være vanskeligt at overholde denne tidsfrist. Der kan forekomme tidspunkter hvor vagthavende sidder alene tilbage på stationen, mens det øvrige tjenstgørende per-

sonale – normalt tre-fire personer – er ude på øen i tjenstlige opgaver. Den vagthavende kan i sådanne situationer ikke forlade sit lokale og udføre detentionstilsyn på grund af alarmeringscentralen. Ved sådanne situationer af længerevarende karakter kan det således blive nødvendigt at indkalde tjenestefrit personale fra deres bopæl for at kunne løse tilsynsopgaven.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Hjørring udtalte Rigspolitichefen bl.a. at lokale regler hvorefter tilsyn under givne omstændigheder kan undlades på grund af personalesituationen, ikke harmonerer med kundgørelsens bestemmelser. Ud fra nødretslignende betragtninger har Rigspolitichefen dog i konkrete tilfælde ikke fundet anledning til at kritisere at tilsyn f.eks. på grund af personalemangel ikke har været ført med de foreskrevne intervaller. Justitsministeriet tilsluttede sig Rigspolitichefens opfattelse, og jeg erklærede mig enig med Rigspolitichefen og ministeriet.

Fra min inspektion af detentionen i Holstebro er jeg endvidere bekendt med at Rigspolitiet ved besøg i politikredsene og ved drøftelse med ledende polititjenestemænd stedse har fastholdt rigtigheden af at personaledimensioneringen i politikredsene fastlægges på en sådan måde at tilsyn kan ske efter principperne i kundgørelsens § 17, stk. 4.

Jeg går ud fra at politimesteren er bekendt med Rigspolitichefens tidligere tilkendegivelser vedrørende personalenormeringen. Jeg går herefter også ud fra at der ikke kun indkaldes personale hvis der er tale om situationer af "længerevarende karakter", men i alle tilfælde hvor det er nødvendigt for at kunne overholde tilsynsbestemmelsen i kundgørelsens § 17, stk. 4.

Jeg anmodede endvidere politimesteren om en udtalelse om hvorvidt der havde været forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, i den sidste del af anbringelsen indtil løsladelsen i 11 tilfælde.

Politimesteren har indledningsvis generelt anført at der i perioden mellem sidste tilsyn og løsladelsestidspunktet meget ofte skal foretages afhøring til rapport, konstatering af bopæl mv. og udlevering af effekter, ligesom den anholdte skal vejledes om mulighederne for alkoholafvænning og -behandling.

Jeg har noteret mig det oplyste. Som det fremgår af min rapport s. 28 er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den indsatte udtages af detentionen, og indtil løsladelse, medgår tid til udlevering af eventuelle effekter og penge mv. og til eventuel afhøring mv.

Om sagerne AP.nr. 259, 266, 263, 296, 279, 290 og 295 hvor der gik mellem godt en time og knap to en halv time mellem seneste noterede tilsyn og det angivne løsladelsestidspunkt, har politimesteren oplyst at der inden løsladelsen skete afhøring af de anholdte.

I sagen AP.nr 292 der vedrørte samværsret, gik der godt en time mellem seneste noterede tilsyn og løsladelsestidspunktet. Der skete ikke afhøring i dette tilfælde.

Politimesteren har ikke omtalt de tre sidste tilfælde (AP.nr. 258, 261 og 275) hvor der gik henholdsvis tre en halv time, fire timer og et kvarter og fem timer og 20 minutter mellem seneste noterede tilsyn og det angivne løsladelsestidspunkt.

Politimesteren har imidlertid generelt udtalt at han overvejer at ændre den nuværende blanket, således at tidspunktet for hvornår den pågældende udtages af detentionen til afhøring også kan aflæses, ligesom han vil indskærpe bestemmelserne i instruksen vedrørende perioden mellem sidste tilsyn og løsladelsen.

Jeg tager det oplyste til efterretning, herunder om indskærpelse af tilsynsforpligtelsen – som jeg går ud fra nu er sket.

Jeg beder politimesteren om at underrette mig om resultatet af politimesterens overvejelser med hensyn til ændring af instruksen så tidspunktet for udtagelse af detentionen tillige fremgår.

Henset til at det var i de sager som politimesteren ikke har omtalt, at der gik længst – og meget lang – tid fra sidst noterede tilsyn til løsladelsestidspunktet, gentager jeg (uanset det oplyste) min anmodning om en udtalelse om hvorvidt der i disse sager har været forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, under den sidste del af anbringelsen.

Jeg anmodede endvidere politimesteren om oplysning om den fremgangsmåde der skal følges ved beslutning om skærpet tilsyn.

Politimesteren har anført følgende:

”...

Fremgangsmåden ved skærpet tilsyn vil helt afhænge af den anholdtes sygdomsbillede. I det nævnte tilfælde – AP.nr. 305 – var der tale om evt. hjerteproblemer, og den anholdte fandtes i besiddelse af et antal Nitroglycerintabletter. Det var lægens udtalelse, at disse tabletter skulle indtages efter behov. Den anholdte fremsatte ikke på noget tidspunkt ønske om indtagelse af disse piller.

Skærpet tilsyn betyder således skærpet opmærksomhed med den pgl.s tilstand. Det betyder i realiteten, at man skal være ekstra opmærksom på personens vejtrækning og generelle tilstand både i forbindelse med tilsynene i detentionen og den tekniske overvågning – lyd og billede. Det betyder således, at lyden er skruet helt op, ligesom den vagthavende kontinuerligt overvåger monitoren i vagthavendes lokale.

Såfremt den anholdte har personskader og forinden har været til behandling på skadestuen, kan skærpet tilsyn også betyde, at man hele tiden er opmærksom på, at evt. forbindinger sidder korrekt.

Skærpet tilsyn kan også anvendes over for personer, der i forbindelse med anholdelsen har været meget voldsomme og aggressive over for politiet, og som efter indsættelsen i detentionen fortsætter deres voldsomme optræden – nu måske rettet mod madrass og vægge/dør.

...”

Det fremgår af det oplyste at skærpet tilsyn ikke behøver være ensbetydende med hyppigere tilsyn end angivet i kundgørelsen, men at der ved skærpet tilsyn er en skærpet opmærksomhed på den pågældende. Jeg forstår dog samtidig det anførte sådan at skærpet tilsyn også vil kunne indbefatte hyppigere tilsyn.

Med disse bemærkninger tager jeg det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad punkt 2.7.

I rapporten kritiserede jeg (s. 32) at der i langt de fleste tilfælde ikke var sket afkrydsning i anholdelsesblanketten vedrørende spørgsmålet om udlevering af vejledning om alkoholafvænnning og –behandling i overensstemmelse med politimesterens meddelelse 4/1999. Jeg udtalte endvidere at det efter min opfattelse burde fremgå hvis pjecen var tilbudt udleveret, men nægtet modtaget af den pågældende. Idet jeg gik ud fra at politimesteren ville indskærpe pligten i politimesterens egen meddelelse til afkrydsning, og da der i forbindelse med revisionen af Rigspolitiets kundgørelse om detentionsanbringelse ville blive indført en notatpligt vedrørende dette spørgsmål (jf. nu § 21, stk. 2, i udkastet) meddelte jeg at jeg ikke foretog mig mere vedrørende dette forhold.

Politimesteren har i sin udtalelse oplyst at han vil indskærpe at bestemmelserne om afkrydsning efterleves, og overveje om det også bør fremgå hvis den pågældende ikke har ønsket at få vejledningen udleveret.

Jeg har noteret mig det oplyste og går ud fra at bestemmelserne nu er indskærpet. Jeg beder politimesteren om at underrette mig om resultatet af overvejelserne med hensyn til notat i tilfælde hvor den anholdte ikke har ønsket at få vejledningen udleveret.

Ad punkt 3. Opfølgning

Jeg beder om at de udtalelser mv. som jeg har bedt om ovenfor, tilbagesendes gennem Justitsministeriet med henblik på ministeriets bemærkninger hertil.

Ad punkt 4. Underretning

Denne opfølgingsrapport sendes til Politimesteren på Bornholm, Justitsministeriet og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen